ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 26 АВГУСТЪ 1925 ГОД. БРОЙ 3

ТРАКИЯ

седмиченъ вестникъ за общественни и стопанско-икономически новини.
:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::
Всичко се изпраща до печатницата „Сѣтлина"—Мараниговъ.—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪТ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 м. — 20 лева.
Отделенъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: на квитенции вѣдомости, годишни и месечни — по 50 л. за сирѣдомѣ—100 лева.
Обявленія: отъ редъ по 1·50 лв. на □ с. м. Слѣдъ редъ — отъ редъ плащать по 0·50 лева на дума.
Търговски — по спорразумѣние.
За кредитирани—5 лева на редъ.
Всичко по прѣдплата
Разбойник не се продава.

Продавамъ
Здравъ употрѣбяванъ
Нафтовъ моторъ
6 конски сили.
Спорразумѣние:
Костадинъ Ст. Чанжковъ
гр. Елхово
1—5

Г-ца Невѣнка Альова
и
Г-нъ Панайотъ Сп. Кермедчиевъ
(членъ отъ фирмата Сп. П. Кермедчиевъ
& Синове — Ямболъ)
СГОДЕНИ.
Варна Ямболъ

Г-ца Иванка Александрова
и
Г-нъ Милю Ангеловъ
Ще се вѣнчаятъ на 30 августъ, 2 часа слѣдъ обѣдъ, въ църквата „Св. Георги".
Настоящето вѣнчѣнѣ пропускати покани.
Поздравленията се приемать въ дома на Ал. Василевъ
Ямболъ. Ямболъ.

ЯМБОЛСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6528.

Известява се на интересующитѣ, че въ общината има вакантни мѣста за двама правоспособни техническо кондуктори.

Заплата по щатъ, добавъчно възнаграждение увеличено — и 65%.

Желающитѣ да подадатъ заявление заедно съ нужднитѣ документи.

гр. Ямболъ, 19 августъ 1925 година.

ОТЪ КМЕТСТВОТО

КАСИ ЗА ПАРИ!
РАЗНИ ВЕЛИЧИНИ
при БОХОСЪ РУПЕНОВЪ
ул. „Раковски" — надъ читалище „Сѣтлина".
УСЛОВИЯ НАЙ-ИЗНОСНИ. 2—5

Самурлъ Ароян-Моденъ галантерненъ магазинъ „БОХОРЪ"-Ямболъ.

Внимание! Внимание! Внимание!
Съобщаваме на почит. ямб. граждани и граждани, че въ елегантния нов модерен магазинъ „БОХОРЪ"—до магазини на Лазаръ, пристигатъ всѣкидневно най-фини модерни мжжки и дамски артикули на НАЙ ИЗНОСНИ ЦѢНИ, като: чорапи, рази, вязани, чадъри, бастуни, копци разни за бродерия D. M. C. и дентелити на дамски фини европейски чорапи, копринени шалове, гердани и фидилко, фланели дамски и мжжки и др.
За увѣрение не изпивайте отъ никадѣ, до като не посетите истинския магазинъ «БОХОРЪ», който на вѣрна не дава — много евтино продава и всички клиенти задоволява.
1—8 Съ почитание: С. АРОЯО

Джиброва Ракия
и Виненъ Оцетъ
въ голѣми и малки количества продава
Иванъ Н. Поповъ, срещу кинематографа.

ГОСПОЖИЦА, свършила търговско училище, владающа перфектно нѣмски и си служи съ френски езици, търси подходящо работа въ търговска кантора, може и само разнасяне на книги.
Адресъ: Вегетарианската гостилница

КАРНЕТКИ
за дневнитѣ продажби, печатани, елегантно и здраво подвързани
при Василъ Кръстевъ, книжарь—Ямболъ.

ВАЖНО
Пристигнаха нови суконени шапки и модерни каскети.
Цѣни намалени.
При Сотиръ Топлановъ.
2—3

Продава се къща на улица „Г. ДРАЖЕВА" — срещу Ив. К. Мараниговъ, съ 2 стаи, кухня, дворъ около 300 кв. метра
2—3 Спорразумение: КЯМИЛЪ СЕИДОВЪ

Книжарница В. Кръстевъ
правя 20% отстѣжка на книгитѣ отъ книгоиздателство Ал. Паскалевъ.

Рекламирайте чрезъ в. „Тракиецъ"

ОСНОВИ ЗА ОМИРОТВОРЕНИЕ.

— Условията, въ които днесъ живѣемъ сж критически, отъ всѣкждѣ имаме бури. Тъ са на една, ту на друга страна въ Европа тежи брутания бутушъ на желѣзото. Той тлъчи съ кръвь Мароко, пошкужда Гърция, наостряова Русия какво по насъ е бурно. Дожде страшно, защото насъ ни дебнатъ всѣки моментъ. Да се увлечемъ въ нѣкои бури и да ни пометатъ отъ картитѣ. Чакатъ ни, като жертви, а ний търсимъ средствата за омиротворение. Средство да се удържимъ средъ главоломитѣ сѣбития на Европа и тѣхъ ний можемъ да намѣримъ въ самитѣ насъ, въ народа, въ онія сили, които слѣдъ освобождението издигнаха, свои народъ въ културно отношение надъ своитѣ сѣседи.

Народния духъ е мощенъ.

Извиканъ на работа, на творческа дѣйность, той може да направи велики дѣла.

Освобождението отъ ва грѣцкото духовенство е негово дѣло. Освобождението отъ турцитѣ е сѫщо негово дѣло. Процъфтѣлото на културата ни слѣдъ освобождението, на или стана съ негови сили?

Защо ний не потърсимъ народния духъ? Защо не го направимъ работа? И когато политическитѣ партии сж уморени, или даватъ видъ, че сж такива — народния духъ, трѣбва да направи онова, което нѣкога е извършилъ за страната ни. Да направи онова велико дѣло, което се казва: *духовно просвѣщение.* А то трѣбва да бѫде животъ на творчество.

Ний чакаяме всѣка власть или партия да направи едно или друго, а не може ли народнитѣ сили да творятъ? Нима, само зло и разрушение ще бѫдатъ будени? Неможемъ ли да ги пробудемъ къмъ нѣщо добро и високо?

Днесъ, това е задачата на всички, които обичатъ своя народъ и желѣятъ за него бѫдащо.

Трѣбва да извикаме народнитѣ сили на работа на дѣйность. И то не въ името на една власть или партия, а за самия народъ — нѣщото племе.

Учителитѣ, свѣщеника, чиновника, публицита, търговеца, — всички трѣбва да подематъ дѣлото, което времето ни носи. Трѣбва да пробудимъ народния духъ въ името на доброто, което грѣди, издига нацията.

И това ще донесе омиротворението, успокоението въ всички, защото всѣки ще работи, за да издигне своя народъ. Тъй, както направиха финландцитѣ, които се отрѣкоха отъ руситѣ и шведитѣ.

Г. Д.

Строителната политика въ гради на.

Нѣма градъ въ България, дето да се е проявявало толкова много за благоустройство, както въ Ямболъ. Отъ 40 години насѣ все една и сѫща пѣсень на различни гласове слушаме, а въ края на краищета — пакъ нищо. Идаваха и си отиваха десетки общински съвети, единъ отъ други по-бакснѣ, кжхъ нижехха, но ойде не снесоха. Идватъ съ голѣми обещания — отиватъ съ нѣкъ гешефтъ. А града ни все на сѫщото дереже стои, тъй как то си е билъ въ времето на нашитѣ деди. Не малко голѣми лафове сж били изпираквани, особенно срѣщу общ избори, когато тѣ трѣбва да се чели довѣрието на гражданството. Творчество, благоустройство, вода, канализация, а въ днешно време еще една прибавка — електрофикация, това сж били общинари. Но идуа и резултатъ отъ тѣхъ никакъвъ. Сама 20 години нарѣдъ бѣха необходими за да проучи отъ 3 до 4 месеца да се докара вода. Проучваха, проучваха и нищо не проучиха. Трѣбваше да дойдатъ германецитѣ, та покрай кангара, въ 1 месецъ вжтре, да кажатъ на Ямболци, че около гарата има вода въ изобилие. Но днесъ, кажи се знае вече това, настѫли отново, перода на нови хамлетовски разсѫждения отъ Въпроса е поставянъ: отъ де ще се взематъ парѝ? 25 милиона трѣбватъ. Ето тъ единъ въпросъ, който предстои на дългогодишно обсѫждение. Града може да почака. Чакали сме 40 години, защо да не чакаме още 50. Утре ний ще дойдемъ ще имаме хлѣбъ, а това не е ли единъ активъ въ творческата политика на днешнитѣ общинари? Хлѣ! Колко градъ, като Ямболъ ималъ хаи? Много европейски градове, не се радватъ на тоя разкошъ. Ели преди нѣколко години Бургъ ще видетъ туй чудо, Ямболъ го изправяри.

Въ една статия на кантъ-тръкъ Д. Дилиянъ, въ публикувана въ послѣдния брой на общ вестникъ, като се излага плачевното положение на общ касаа, даватъ се нѣкои отправки отъ руситѣ и шведитѣ.

Г. Д.

НАУЧНА СЕДМИЦА.

ЗАКОНЪТЪ НА СМЪРТЪТА.

«Кому не е хрумвала мисъльта, че всичко, което наричаме природенъ законъ, не е решителенъ за смѣсѣта, — резултатъ на неизвѣстно бавно процесъ на материята?»

Е. Бьолше

Всички подлежатъ на смѣрть, и то всѣ тъй сигурно, ако сме си обяснилиори, дали умирайе защото не умираме, или умираме защо и то смѣрта е неотстранима фаза въ сѫществуванѣ на живитѣ. Но ако сме ясни, ако сме обяснили, да проумеемъ законитѣ на смѣрта, не е съвсѣмъ безполезно старанию, поне отговорно, би направилъ по-детерминирани пытанитѣ на краткитѣ ни земни дни.

Обикновенно, възгледитѣ на бѣдния, плоскитѣ ни идеити, че смѣрта е физиологично явление, свойствено на самата живѣ протоплазма, но, какво въ сѫщность значи закони на живата материя?

И защо е нѣкои сѫществуватъ по-дълго, а другитѣ сж способни да се размножаватъ безкрайно, безфактическо начаяния неизвѣстно? Не е ли нарѫдъ и да умира; дали нѣкъ не сѫществуватъ и по-високо, по-общо, по-всеобхватно, по-всеобщо, по-всеобщо, по-всеобщо

хвърлянето на ѝвкой мидиоонъ за сина ненужна. И необяснима работа, какъ единственъ синъ, какъ нѣкога се хвърлили тоа мидиоонъ, какъ не е обвинѣлъ тѣ ни общинари въ минатото, какъ и на тия, що днесъ управляватъ.

Въ следнитѣ 2—3 стени ще се дадатъ на читателитѣ нѣкои, по кой-то трѣбвало да се вѣрви.

Найдали-Кубов

Пиръ, Добричъ.

Младежката ни литература

Като поклонникъ на питаемъ, пакъ въ „Св. Зарѝ", се обоуи по тая линия такова голѣма любовъ Живко Симеоновъ, кой то остава почти ненадинатъ въ стремлението къ детскиотѣ и наивенъ сѣтѣ, въ ненавистта къмъ една крѣпко възприятъ цивилизация и неизкоазца любовъ къмъ жената: и негоната «Цѣла Мадоста» е едно откровение на спасителнитѣ сили въ живота, макаръ на мѣста да избива въ повѣрхността еротика, присъща на неспособнитѣ младенци. По тоа пакъ се стреми и Ангелъ Дасковъ, но негонитѣ песни малко-много не изхвирлеоотъ размѣри—то отклонка и той безпомощно дирнедѣ на сѣтѣтата (нѣкоа „Въорхъ тоа" негоовитѣ теоофи пазятъ надежнитѣ болетѣ.

На отдѣлна страна П. Пасковъ —изхождайки отъ естетиката на кинто—изявина високо приоѝна на кодоотѣ „Ехо" — „Ненщенска нощ" и „Горски стрѣмнинъ").

Оосоо сѣ: „Тежнуоти, подредакторотоо на „Звездевнитѣ Цонтѣ, се бѣха групирали приѝзвиканитѣ отъ „Ехо" ѝ реализмъ, освѣнѣ подъ стрѣмѣ на сиоолиоиата, чийто лидоъ въ вѣрва изразоотъ стихъ Иоаиъ Кемадовъ. Протионо на тозиоо-пресенѣ реализмъ се формира течение, чиѝто Ѝ. Ѝ. Петковъ, кой то и до днесъ не иска да пренебрѣгне своя учителъ Ѝеоиоо-Ѝоеъ, обаче той не дѣде мощно крупно, кокто да го очертае, като Ѝрио и естественно изкоарѝ-ваѝ жената художникъ.

Като пленени отъ тихата мелаиколия останаха само Любоѝ Георгоиевъ и Ѝ. Ѝ. Пашевъ, въ кои то задушеноостта се прелива съ жаркиата сила на талъ.

При всѣ, не отгоъсъ отъ дадоѝ-ского разрушение на войната не е загалкнало още, въ ѝорки бодраи-увѣрѝ-ѝ на изкоаѝ-вѣрѝ-ѝ въ Бога—Неговото жалоощение въ сѣтѣ-ѝ образъ на Исусъ—остава безначимо да сѣ-ѝе: Бетоо-ѝ-ѝ на „Стрелецъ" на Д. Пантелеевъ, Чиѝоѝ и др.

Съ будиѝ-ѝ духъ на Бистра Тутевъ, съ вѣчиата надежда въ борбата съ живота на Здравка Цонева и темпераментнитѣ ѝ-ѝ-ѝ-ѝ на Ивана Оочаоова, се ѝаебляѝ-ѝ ярко нови творчески заоноеаѝ-ѝ въ ѝлаѝежѝ-ѝ литература отъ страната на жената.

Като ѝай-силенъ, мощенъ представителъ дъоброѝ ѝ-ѝ-ѝ-ѝ-ѝ себе си — ѝ-ѝ-ѝ-ѝ-